

FILOZOFOWAĆ (6) *vb impf*

philozoph- (4), filozof- (2).

Wszystkie o oraz a jasne.

inf filozofować (1). \diamond *praes* 3 *sg* filozofuje (3). \diamond 3 *pl* filozofują (1). \diamond *con* 1 *sg m* bych filozofował (1).

Sł stp brak, Cn s.v. filozofija, Linde XVII – XVIII w.

Zajmować się filzofiją, zapuszczac się w uczone dociekania; philosophari Cn [philosophor – uczyć się, pilnuję nauk, staram się o mądrość Mącz 298a] (6) : BielŻyw 41; Szczęśliwe Ią Królestwa one/ w których álbo Philozophowie kroluią/ álbo Krolowie philozophuią. OrzRozm A2; CzechEp 302; Ná on czas Arístoteles kwóli íwému Alexándrowi Mácedońskiemu: á teraz kwóli Alexándrowi Królowi Polfkiemu Legiflator Philozophuie. SarnStat 111, 4.

filozofować o czym (1): O czym iáko filozofuie X. K. wípominać niehcę CzechEp 298.

Cf **FILOZOFOWANIE**

TZ